

[Horn.]

Vi ville vel nok i dag, hvis vi skulle have taget stilling til dette projekt for første gang, have kigget lidt på de linjeføringer, der er tale om, ikke mindst under hensyn til muligheden af, at vi skal køre 150-160 km på jernbanevejene i fremtiden. Men vi har faktisk intet valg, valget er blevet truffet i 1940-41. Jeg nævner kun dette, for at efterslægtens dom over os må blive så mild som muligt. Vi må også bede om overbærenhed, når efterslægten skal bedømme os med hensyn til mulighederne på Storstrømsbroen og en række andre broer, som er lavet i 1930'erne; den vil måske studse noget over, at vi ikke har været mere forudseende med hensyn til størrelsen af vejbanerne på disse broer, set i forhold til automobilerne. Jeg siger kun dette, for at vi kan få en skånsom dom om 50 år eller mere.

Vi mener som sagt, at det er både hensigtsmæssigt og fornuftigt, at dette anlæg kommer i stand, og vi vil ikke undlade at takke både den højtærede minister og de embedsmænd og mange andre, som har været engageret i tilrettelæggelsen af planerne. Der er jo gået mange, mange vanskelige forhandlinger forud, inden man er nået så vidt, og under dem har embedsmændene ydet en meget stor indsats. Det vil vi gerne ved denne lejlighed udtale vor påskønnelse af.

Må jeg slutte med et par bemærkninger, som måske ligger lidt ved siden af selve sagen. Gedserudvalget siger til os, at de kommer i vanskeligheder dernede — det har jeg allerede berørt; men jeg vil gerne tilføje, at hverken denne kommune eller andre kommuner nogen sinde vil møde et uforstående folketing eller et uforstående ministerium, hvis det skulle vise sig, at de kom ud for helt urimelige forhold. Nu skal de jo huske på i Gedser, at der er enkelte byer, som i årenes løb har været ude for større chok end det, man her kommer ud for i Gedser. Dernede har de dog stadig deres linje og, som jeg sagde før, håbet om, at den kan blive stærkere benyttet, end tilfældet er i øjeblikket.

Endelig vil jeg nævne et argument, som er fremført bl. a. af Gedserudvalget, men også fra anden side, nemlig sagens turistmæssige betydning. Jeg har i et blad set den udtalelse, at denne nye linje kun

betyder, at nu kan svenskere og københavnere fare igennem landet, og hvad skal vi andre blande os i det for? Desuden har der været nævnt den turistmæssige side af sagen, og man har sagt, at så tjener vi ikke noget ved turisterne. At gøre det hele til et svensker-københavneproblem synes jeg er helt ved siden af; det er virkelig beklageligt, hvis der er nogen danske, der føler, at deres land er så lille, at det skulle holde sig helt uden for det europæiske eller skandinaviske fællesskab; men det er muligt, at der findes sådanne landsmænd. Vi hører ikke til dem; vi mener, at vi må være med i dette fællesskab og også påtage os vore forpligtelser i den forbindelse.

Med hensyn til den turistmæssige side af sagen er det måske nok sådan, at den øgede fart vil gøre det noget vanskeligere at udnytte turisterne — ordet „udnytte“ brugt i god betydning — men forholdet er vel det, at man på turistområdet må foretage en omlægning, hvis det da ikke allerede er sket. Turismen skal jo ikke sælges den dag, automobilisterne kører over grænsen, den skal være solgt forinden; både tiden og mange andre forhold gør, at folk har bestemt sig forinden. Turistfolkene i mange andre lande er jo dygtige til at sælge turismen flere år i forvejen, og også vore turistfolk må indstille sig på at have solgt turismen, længe før turisterne kommer til vor grænse. Det er ikke nok, at der, når de kommer til en by, står en plakat, hvor der står: kom indenfor og se, hvad vi har! Der må mere til. Når de kører fra Stockholm eller Zürich, må de allerede have valgt deres stilling, sådan som forholdene er i vore dage.

Endelig har jeg også set, at man har gjort opmærksom på, at det jo er et kedeligt tab i indtægt, vi får ved den korte overfartstid, for så ryger folk ikke tilstrækkeligt, og de drikker ikke tilstrækkeligt, for det får de ikke tid til. Jeg synes, denne betragtning er noget ved siden af. Det kan ikke være rimeligt, at staten tjener penge ved, at folk skal have et stort overforbrug af tobak og spiritus. Jeg må glæde mig over, at vore svenske kolleger nylig har givet udtryk for, om ikke tiden er inde nu, til at vi kan få dette uheldige system afskaffet på Øresund. Vi er sikkert adskillige i dette ting, som gerne giver håndslag til